

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 30 ມິຖຸນາ 2019 (06-30-2019)

ຍິງໝ້າຍທີ່ຍາກຈົນ: ຄວາມເຊື່ອທີ່ໃຫ້ (ຖວາຍ)

ເລື່ອງທີ່ຈັບໃຈຂອງທ່ານກ່ຽວກັບຂອງຂວັນທີ່ຢັ່ງໃຫຍ່ແມ່ນຫຍັງ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການໃຫ້(ຖວາຍ)ສະທ້ອນເຖິງຄວາມເຊື່ອແລະວາງໃຈຂອງທ່ານໃນພຣະຄຣິດ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ການສ້າງອາຄານແມ່ນໃຊ້ເວລາແລະຊັບສິນແພງຫຼາຍສເມີໄປ. ການໃຊ້ຈ່າຍສໍາລັບໂຄງການຢ່າງນັ້ນສາມາດເປັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍ, ແລະໃນຣັດ ໂອກລາໂຮມາ ໃນປີ 1920 ກໍບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນ. ມະຫາວິທຍາລັຍບັບຕິສໂອກລາໂຮມາມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງການສະຖານທີ່ສໍາລັບນັກສຶກສາເພດຍິງ, ແຕ່ການສ້າງທໍ່ພັກຈະບໍ່ເປັນການງ່າຍດາຍ.

ໃນເວລານັ້ນ, ແມ່ນາງ ເອດນາ ແມກມິລແລນ (Edna McMillan), ຜູ້ຍິງທີ່ກ້າຫານແຕ່ງງານກັບເສດຖີນໍ້າມັນ, ໄດ້ກ້າວເຂົ້າມາເລີ່ມຕົ້ນເຮັດການຫາລາຍໄດ້ລະດັບຣັດ ເພື່ອການກໍ່ສ້າງນັ້ນ. ເອດນາໄດ້ໝູນໃຈກຸ່ມສະຕຣີໃຫ້ຖວາຍແລະເສັງສລະ. ຜູ້ຍິງບາງຄົນຂາຍໄຂ່, ໃນຂະນະທີ່ບາງຄົນໃຫ້ເງິນເລັກນ້ອຍພຽງແຕ່ນຶ່ງໂດລາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບໍ່ມີແມ້ແຕ່ພຽງຜູ້ນຶ່ງຜູ້ດຽວທີ່ໄດ້ໃຫ້ ເກີນກວ່ານຶ່ງຮ້ອຍໂດລາ. ແລະດ້ວຍການຖວາຍແລະການເສັງສລະຂອງກຸ່ມສະຕຣີຫຼາຍຮ້ອຍຄົນ, ທໍ່ພັກສະຕຣີໄດ້ສ້າງສໍາເຣັດໃນປີ 1928 ຈົນກະທັ້ງທຸກວັນນີ້ກໍຍັງໃຊ້ທໍ່ພັກນັ້ນຢູ່.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ນາງເອດນາ ແມກມິລແລນ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: “ຜູ້ຊາຍເສດຖີແມ່ນຊາຍທີ່ມີພຽງພໍສໍາລັບຕົນເອງແລະມີເຫຼືອພໍທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນ. ເຖິງແມ່ນວ່າລາວມີຫຼາຍລ້ານກໍຕາມ, ລາວຍັງເປັນຄົນທຸກຍາກ, ຖ້າມີແຕ່ພຽງພໍສໍາລັບຕົນເອງ”.

ການຖວາຍແມ່ນການສະທ້ອນເຖິງສິ່ງທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບພວກເຮົາ ແລະເຖິງສະຖານທີ່ໆ ຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຂອງພວກເຮົາອາສັຍຢູ່. ຜູ້ຍິງທີ່ບໍ່ໄດ້ປາກົດຊື່ໃນພຣະຄໍາພີ ລູກາ ໝູນໃຈພວກເຮົາໃຫ້ຖວາຍໃນລັກສະນະຂອງການສະແດງອອກຂອງສັດທາ (ຄວາມເຊື່ອ).

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ລູກາ 12:13-15

13 ມີຄົນໜຶ່ງໃນໝູ່ປະຊາຊົນໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ຂໍທ່ານສົ່ງອ້າຍຂອງຂ້ານ້ອຍແບ່ງມໍຣະດົກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແດ່!” 14 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຊາຍເອີຍ, ໃຜໄດ້ຕັ້ງເຮົາໃຫ້ເປັນຕຸລາການຫຼືເປັນຜູ້ແບ່ງມໍຣະດົກ ໃຫ້ທ່ານ?” 15 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງ ແລະຮັກສາຕົວໄວ້ຈາກການໂລບທຸກຢ່າງ ເພາະຊີວິດຂອງມະນຸດບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົ້າຂອງອັນບໍ່ຮິບູນທີ່ຕົນມີນັ້ນ.”

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເຖິງເງິນຢູ່ສເມີ, ແຕ່ສໍາຄັນຢ່າງໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະອົງເວົ້າເຖິງແຮງຈູງໃຈທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງການໃຊ້ຈ່າຍເງິນຂອງພວກເຮົາ. ແບບຢ່າງການອະທິຖານ (The Model Prayer) ເຕືອນພວກເຮົາວ່າອາຫານປະຈໍາວັນຂອງ

ພວກເຮົານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກເງື່ອນໄຂຂອງພວກເຮົາເອງ, ແຕ່ໄດ້ມາຈາກການຊົງເອື້ອເພື່ອເຜື້ອແຜ່ຂອງພຣະບິດາ ຊຶ່ງໄດ້ຊົງໄຜດປະທານດ້ວຍພຣະມະຫາກະຣຸນາຄຸນ. ໃນນາມຜູ້ເຊື່ອ, ພວກເຮົາຖວາຍຄົນຊຶ່ງເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ວາງໃຈ ຊຶ່ງເປັນການກົງກັນຂ້າມກັບການຫວັງໄວ້ໃນຄວາມໂລບ. ການມີຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ບໍ່ໄດ້ເທົ່າກັບການມີຊີວິດທີ່ຄົບຮູ້ນ.

ຫຼາຍພັນຄົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມເພື່ອຈະໄດ້ຍິນອົງພຣະເຢຊູຊົງເທສນາ. ພຣະຄັມພິ ລູກາ ເປັນຂ່າວປະເສີດພຽງເຫລັ້ມດຽວທີ່ໄດ້ຖືກຂຽນເພື່ອແບ່ງປັນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຊຶ່ງໄດ້ບໍລິຍາຍເຖິງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ບໍ່ອອກຊື່ ໄດ້ຕັດບົດພຣະເຢຊູເພື່ອຫວັງຈະໄດ້ຮູ້ການຕັດສິນ ກ່ຽວກັບສິດທິຂອງການໄດ້ຮັບມູນມໍຣະດົກ. ແຕ່ແທນທີ່ຈະເວົ້າຕາມເລື່ອງກົດໝາຍ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງໝາກຫົວໃຈຂອງຊາຍຄົນນັ້ນ. ¹⁵ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງແລະຮັກສາຕົວໄວ້ຈາກການໂລບທຸກຢ່າງ ເພາະຊີວິດຂອງມະນຸດບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບເຂົ້າຂອງອັນບໍ່ຮູ້ນທີ່ຕົນມີນັ້ນ.” (ຂໍ້ 15). ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງ, ທ່ານຢາກໄດ້ຫຍັງເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຊີວິດທ່ານ? ຄວາມເອື້ອເພື່ອເຜື້ອແຜ່ (ໃຈໃຫຍ່) ຫຼືຄວາມຮັ່ງມີ (ຊັບສິນ)? ແລ້ວອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງໄດ້ຫັນຄວາມສົນໃຈກັບມາຫາຝູງຊົນ ແລະ ເຕືອນພວກເພິ່ນວ່າ ມີສັຍໃຈຄໍານັ້ນສໍາຄັນກວ່າການເປັນກັມສິດ (ຊັບສິນເງິນທອງ ແລະ ຊັບຍາກອນທີ່ຕົນມີ).

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຕືອນໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານກັບຄວາມໂລບທັງໝົດ. ຄວາມໂລບແມ່ນຕັນຫາ (ຄວາມຢາກ) ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພໍຄີການຢາກໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ: ຄວາມກະຫາຍທີ່ບໍ່ສິ້ນສຸດແລະບໍ່ອີ່ມຈັກເທື່ອ. ເປັນດ້ວຍເຫດນີ້ເອງ, ພຣະຄັມພິຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມຫາຍນະ (ການພັງທະລາຍ) ຂອງໂລພະ ຄືຄວາມໂລບນັ້ນເອງ. ພຣະຄັມພິກ່າວໄວ້ວ່າ:

1. ເພາະຄົນຊົ່ວອວດເຖິງສິ່ງທີ່ໃຈຕົນຢາກໄດ້, ແລະອວຍພອນຄົນທີ່ໂລບຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຽດຊັງ (ພສສ 10:3).
2. ຄົນທີ່ຊອກຫາຊັບສິນບັດກໍມີສາຍຕາຊົ່ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າຄວາມຂັດສິນຈະມາເຖິງລາວ. ຄົນໃຈຈອງຫວງເຮັດໃຫ້ເກີດການຜິດຖຽງກັນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ ຈະເຣີນຂຶ້ນ (ສພສ 28:22,25).

ທ່ານເຄີຍໄດ້ເຫັນຄວາມໂລບ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ຄວາມສັມພັນ ຢ່າງໃດ?

2. ລູກາ 12:16-21

¹⁶ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບອກຄໍາອຸປາມາຂໍ້ໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ, “ທີ່ດິນຂອງເສດຖີຄົນໜຶ່ງໄດ້ເກີດຜົນບໍ່ຮູ້ນ. ¹⁷ເສດຖີຄົນນັ້ນຈຶ່ງຄິດໃນໃຈວ່າ ‘ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໜີ ເພາະບໍ່ມີບ່ອນຈະເກັບຜົນລູກຂອງເຮົາໄວ້’. ¹⁸ເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ‘ເຮົາຈະເຮັດດັ່ງນີ້ ຄືຈະມ້າງເລົ້າທັງຫຼາຍຂອງເຮົາເສັງ ແລະຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃຫ້ໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ແລ້ວເຮົາຈະຮວບຮວມເຂົ້າກັບສິ່ງຂອງທັງໝົດຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ¹⁹ແລ້ວເຮົາຈະເວົ້າແກ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາວ່າ, ‘ຈິດໃຈເອີຍ, ເຈົ້າມີເຂົ້າຂອງເກັບໄວ້ພໍຫຼາຍປີ ຈົ່ງຢູ່ສະບາຍ ກິນແລະດື່ມດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີເທາະ.’ ²⁰ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ “ໂອຄົນໂງ່ເອີຍ, ໃນຄົນວັນນີ້ເຂົາຈະເອີ້ນເອົາຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າ ແລ້ວສິ່ງຂອງທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າຈັດແຈງໄວ້ນັ້ນຈະຕົກເປັນຂອງໃຜ? ²¹ຄົນທີ່ທ້ອນໂຮມຊັບສິນບັດໄວ້ສໍາລັບຕົນແລະບໍ່ຮັ່ງມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແຫຼະ.”

ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນທັສນະນິຣັນຂອງການຈັດລະດັບຄວາມສໍາຄັນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຄໍາອຸປາມາຂອງຊາຍເສດຖີຂີ້ໂລບ ຊຶ່ງມີຊັບສິນເກີນກວ່າຄວາມຈໍາເປັນຂອງລາວ. ຊາວກະສິກອນຄົນນີ້ໄດ້ຄຸຍໄມ້ກ່ຽວກັບຜົນລູກອັນມັ່ງຄັ້ງສົມບູນຂອງລາວ ຈົນເຖິງກັບວາງແຜນການມ້າງເພເລົ້າເຂົ້ານ້ອຍ ແລ້ວສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າເພື່ອຈະຮວບຮວມເຂົ້າກັບສິ່ງຂອງທັງໝົດຂອງເຮົາໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມອວດດີແລະຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງລາວໃນການທີ່ລາວເວົ້າເຖິງຕົນເອງຫຼາຍຄັ້ງ. ລາວຈະຮູ້ພາຍຫຼັງວ່າລາວຈະໃຊ້ຣິດພ່ວງ(U-Haul)ແກ່ຊັບສິນບັດ

ຂອງລາວໄປສວນນໍາບໍ່ໄດ້. ຊັບສິນຊົ່ວຄາວເປັນຄວາມຮັ່ງມີຢູ່ໃນໂລກ, ແຕ່ມັນບໍ່ມີມູນຄ່າທັງໃນສວນ. ຄໍາວ່າ “ໃນຄົນວັນນີ້” (ຂໍ້ 20) ແມ່ນການເຕືອນສະຕິວ່າ *ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ຊ່ວງເວລາທີ່ພວກເຮົາຍັງເຫຼືອຢູ່ໃນໂລກນີ້*. ດ້ວຍເຫດນີ້, ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈະສາມາດສ້າງຄວາມຮັ່ງມີຊຶ່ງຈະດໍາລົງຢູ່ຊົ່ວວິນັດ (ຕອດໄປເປັນນິດ)?

- **ສ້າງຄວາມສັມພັນທີ່ຊື່ທາງໃຫ້ຄົນອື່ນໄປທາພຣະເຢຊູ.** ຈົ່ງນໍາຄວາມດຸ່ນດ່ຽງ(balance)ມາສູ່ວຽກງານແລະສັມພັນທະພາບຂອງທ່ານ. ເຄີຍເວົ້າຢູ່ສະເລ່ຍວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດ, ເມື່ອໃຈຈວນຈະຂາດ, ເວົ້າວ່າຂ້ອຍເສັງດາຍເດທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາເທົ່າທີ່ຄວນຢູ່ກັບວຽກງານ.
- **ລົງທຶນດ້ານເສດຖະກິດໃນຄວາມພະຍະຍາມສ້າງອານາຈັກ.** ຈົ່ງລົງທຶນໂດຍສັດຊື່ໃນອານາຈັກພຣະເຈົ້າຜ່ານຄຣິສຕຈັກທ້ອງຖິ່ນ. “ທຸກຄົນຈົ່ງໃຫ້ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ຄິດໝາຍໄວ້ໃນໃຈ ບໍ່ໃຊ້ໃຫ້ດ້ວຍຄິດເສັງດາຍ ຫຼືດ້ວຍຂຶ້ນໃຈໃຫ້ ເຫດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກຄົນນັ້ນທີ່ໃຫ້ດ້ວຍຊື່ນໃຈຍິນດີ” (2 ກຣທ 9:7).
- **ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໃນຄວາມຈໍາເປັນ.** ຈົ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະອວຍພອນຄົນອື່ນຊຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນ, ຈໍາເພາະໃນດ້ານເສດຖະກິດ. ຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໂດຍປາສຈາກການຫວັງຕອບແທນ, ການຮັບຮູ້, ຫຼືຂອບໃຈ.

ມີວິທີທາງໃດ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈ ຜ່ານການຖວາຍຂອງພວກເຮົາ?

3. ລູກ 21:1-4

¹ເມື່ອພຣະອົງຊົງເງິຍພຣະພັກຂຶ້ນ ກໍຊົງເຫັນພວກຄົນຮັ່ງມີກໍາລັງປ່ອນເງິນລົງໃນຕູ້ເກັບເງິນຖວາຍ. ²ແລະ ພຣະອົງຊົງເຫັນແມ່ໝ້າຍທຸກຍາກຄົນໜຶ່ງ ເອົາຫລຽນທອງແດງສອງອັດປ່ອນລົງໃນຕູ້ນັ້ນ. ³ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ແມ່ໝ້າຍຍາກຈົນຕູ້ນີ້ໄດ້ໃສ່ຫຼາຍກວ່າຄົນທັງປວງນັ້ນ. ⁴ເພາະວ່າຝ່າຍຄົນທັງປວງນັ້ນ ໄດ້ເອົາເງິນຈາກການເຫຼືອໃຊ້ຂອງເຂົາມາປ່ອນລົງ ແຕ່ຍິງຄົນນີ້ໄດ້ເອົາເງິນສໍາລັບລ້ຽງຊີວິດຂອງຕົນ ຈາກຄວາມຂັດສົນທີ່ສຸດມາໃສ່ຈົນໝົດ.”

ໃນພຣະທັມລູກບົດທີ 21 ພວກເຮົາເຫັນຍິງໝ້າຍຊຶ່ງຢູ່ໃນສະພາບກົງກັນຂ້າມກັບຊາຍຮັ່ງມີ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນຄໍາອຸປະມາຂອງພຣະເຢຊູ. ນາງເປັນຕົວຢ່າງອັນສົມບູນແບບຂອງຄວາມເຊື່ອ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ຖວາຍ, ແຕ່ແມ່ນດ້ວຍນິສັຍທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງນາງ, ແລະຄວາມເຕັມໃຈປາຖນາທີ່ຈະໃຫ້ໝົດສິນໃນສິ່ງທີ່ນາງມີ ດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຈໍາກັດ. ພຣະເຢຊູຊົງມີພຣະປະສົງຢາກໃຫ້ສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່ານິສັຍໃຈຄໍຂອງຍິງໝ້າຍນັ້ນ ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍກວ່າຈໍານວນເງິນທີ່ນາງຖວາຍໄປນັ້ນ.

ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່ານາງໝ້າຍຜູ້ນີ້ຊື່ຫຍັງ. ພວກເຮົາຮູ້ແຕ່ພຽງວ່າລາວເປັນຍິງໝ້າຍ. ຍິງໝ້າຍແລະເດັກກໍາພ້າສ່ວນຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຖືກປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງ ແລະບໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ສັງຄົມ. ຜູ້ນໍາທາງສາສນາທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ໂຍນເງິນລົງໄປໃນຫີບຖວາຍສິ່ງສຽງນອງນັ້ນ, ຫວັງວ່າຄົນອື່ນຈະສັງເກດເຫັນ, ໄດ້ພາກັນຫຼີກລ້ຽງນາງ. ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງຫຼີກລ້ຽງນາງໝ້າຍ. ມັນເປັນການແຈ້ມແຈ້ງທີ່ຍິງໝ້າຍບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງຄວາມສົນໃຈໃຫ້ແກ່ນາງ. ທີ່ຈິງແລ້ວ, ນາງອາດຈະຫວັງວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ສັງເກດເບິ່ງການຖວາຍຈໍານວນເລັກນ້ອຍຂອງນາງ. ແຕ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູຊົງຫຼຽວເຫັນ ແລະພຣະອົງຊົງຍົກຍ້ອງນາງ ແລະມີພຣະປະສົງຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຫຼຽວເຫັນຄວາມມີໃຈກວ້າງຂວາງເພື່ອແຜ່ຂອງນາງເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຍິງໝ້າຍໄດ້ໃຫ້ໝົດທຸກສິ່ງທີ່ນາງມີຢູ່. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຕືອນພວກທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກພຣະອົງວ່າຄົນອື່ນໄດ້ຖວາຍ “ຈາກຂອງເສດຂອງເຫຼືອ” ແຕ່ຫຼຽນທອງແດງສອງອັດຂອງຍິງໝ້າຍມີຄ່າມະຫາສານສໍາລັບພຣະເຈົ້າ ສິ່ງທີ່ນາງຖວາຍແມ່ນຫຼາຍທີ່ສຸດທີ່ຈະເປັນເງິນທີ່ສະສົມໄວ້ເພື່ອຊື້ເຂົ້າຈີ່ແລະອາຫານເພື່ອປະທັງຊີວິດປະຈໍາວັນ. ນາງໄດ້ຖວາຍ

ເງິນນັ້ນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະພື້ນໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານອາຫານປະຈຳວັນທີ່ນາງຕ້ອງການແຕ່ລະວັນ. “ຂໍຊົງໂຜດປະທານອາຫານປະຈຳວັນໃຫ້ຂ້າພຣະອົງທັງຫຼາຍທຸກວັນ.” (ລກ 11:3) ຕົວຢ່າງງຽບງຽມຂອງຍິງໝ້າຍໄດ້ສອນພວກເຮົາໃນສິ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- ການຖວາຍເພື່ອຂຍາຍພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນການປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອ ແລະຕາມຄວາມໄວ້ວາງໃຈ.
- ການຖວາຍເພື່ອຂຍາຍພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ສໍາຄັນກວ່າເງິນ.
- ການໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຈໍາເປັນ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນສຸຂພາບໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ.

ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາຈະໝູນໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ ໃນການ “ຖວາຍເພີ່ມ” ຄວາມເຊື່ອ ດ້ວຍວິທີໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຈົ່ງພິຈາລະນາວ່າພວກເຮົາສາມາດປະໄວ້ໃຫ້ຄົນລຸ້ນຫຼັງ “ມູນມໍຣະດົກແຫ່ງຄວາມເອື້ອເພື່ອເຜື້ອແຜ່(ໃຈໃຫຍ່)” ດ້ວຍວິທີໃດ. ຈົ່ງເລືອກເອົາວິທີການຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົ່ງຖວາຍ.** ຈົ່ງໝູນຂໍຕ້ອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງປະທານໂອກາດໃນການອວຍພອນໃນດ້ານເສຖກິດແກ່ໃຜຜູ້ນຶ່ງໃນອາທິດນີ້. ຈົ່ງເກັບເງິນສົດພິເສດໄວ້ໃນກະເປົາຂອງທ່ານເພື່ອຕຽມພ້ອມໃນກໍລະນີການຈໍາເປັນເກີດຂຶ້ນ. ຈະເຫັນໄດ້ຫຼືບໍ່ວ່າທ່ານຈະບໍ່ອອກຊື່ຂອງຕົນໃນເວລາທີ່ມີການໃຫ້ທ່ານ (ເງິນທອງ ຫຼື ສິ່ງຂອງ).
- **ຈົ່ງຈົດຈໍາ.** ຈົ່ງໃຫ້ສັນຍາວ່າຈະຈົດຈໍາພຣະຄໍາພີ ມັດທາຍ 6:3-4 “*ຝ່າຍພວກທ່ານ, ເມື່ອໃຫ້ທ່ານຢ່າໃຫ້ມີຊ້າຍຮູ້ການທີ່ມີຂວາກໍລັງເຮັດນັ້ນ. ⁴ເພື່ອການໃຫ້ທ່ານຂອງທ່ານຈະໄດ້ເປັນການລັບ ແລະພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຜູ້ຊົງເຫັນໃນທີ່ລັບລີ້ຈະຊົງໂຜດປະທານບໍາເໜັດແກ່ທ່ານ.*”
- **ຈົ່ງຖວາຍເພີ່ມຂຶ້ນ.** ຈົ່ງປະເມີນຜົນການໃຫ້ທ່ານປັດຈຸບັນຂອງທ່ານ ແລະ ການອຸປຸກຄ້າຂຸດຄົ້ນສະຕະຈັກທ້ອງຂອງທ່ານ. ການອຸປຸກຄ້າຂຸດນັ້ນສມໍ່າສເມີຫຼືບໍ່? ມັນເປັນການເສັງສລະຫຼືບໍ່? ຈົ່ງທ້າທາຍຕົນເອງໃຫ້ຖວາຍເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າໃນອະດີດທີ່ຜ່ານມາ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດໃນວຽກງານເພື່ອອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ຖວາຍໝົດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ພວກເຮົາມີ ເໝືອນຢ່າງຍິງໝ້າຍຄົນນີ້ໄດ້ປາຖນາເຮັດ. ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາປະເມີນຜົນໃນສິ່ງຂອງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານແກ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາອາດຈະປລາດໃຈວ່າໂອກາດທີ່ອໍານວຍພວກເຮົາໃຫ້ຖວາຍນັ້ນມີຫຼາຍເທົ່າໃດ?

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ SSK